

Een circuspad,
die al haar hele leven
in de kunstjes zat,
riep op een dag:
Kijk nu eens wat ik kan!

En op haar twee voorste poten,
haar kont in de lucht,
liep ze op een draadje,
zo fijn, zo licht, zo dun als een zucht.

Maar oei, het liep toen fout en ze viel.

Sindsdien draagt ze een grote
Op haar rug.
(En is ze niet meer zo vlug.)

Geert De Kockere

